Yevmiye 13057 / 2

2015-04-17 22:57:04 +0300

Sabahları ne yazdığımı hatırlasam, akşamları hülasasını sunarım.

Bir entelektüel günlük üretmek niyetindeydim burada. Sonradan başka yerlere gitti. Cemil Meriç'in Jurnal'i gibi. Okuduklarımdan, düşündüklerimden hilasalar. Herhalde okuduklarımı sevmediğim veya anlatacak kadar eğlenceli bulmadığım için olacak, başka konular aramaya başladım. Yevmiyeler aslî fonksiyonunu kaybetti.

Sabah bir Hüseyin Gülerce röportajı okudum. Cemaat'in tipik mensuplarından biri gibi gelirdi bana Gülerce. Ayrılış safhasını takip etmedim, gerçek sebebinin hükümet olduğu belli ama bahanesi neydi hatırlamıyorum.

İçerdekilerin böyle kopuşları nasıl değerlendirdiklerini merak ediyor muyum? Pek değil. Çünkü anladığım kadarıyla zaten üzerinde düşünülen, konuşulan bir mevzu değil bunlar. Yöneticiler (ne diyorlar, mütevelli) tarafından konuşuluyordur ancak onların da böyle olayları cemaatin ne kadar iyi ve haklı olduğunu birbirleriyle istişare etmek için kullandığını tahmin ediyorum. Hain namıyla damgalanmak acayip bir korkudur.

Ezelden Atatürk'ü sevmeyen bir gelenektenim. Etrafımdaki insanlardan Atatürk sevgisi almadım, özel bir nefret olmasa da, pek sevilen bir kişilik olmadığı intibamı erken zamanlarda edindiğimi biliyorum. Hatırladığım kadarıyla ilkokul yıllarında bile Atatürkçü değildim.

Bununla beraber bu düşüncelerimi hemen her zaman kendime saklamayı öğrendim. Yabancı insanlara hemen hiçbir zaman bu konuyu konuşmamak gerektiğini çünkü herhangi bir hukuki tarafı olmasa bile, herkesin sevdiği bir adamı tasvip etmemenin zor bir pozisyon olduğunu.

Cemaat içinde Gülen'in yanlış yaptığını düşünmek de benzer bir pozisyon olmalı. Daha zoru hatta, çünkü bizim okullar her ne kadar Kemalist ideolojiyle yetiştiriyor gibi dursa da, okulun hayatımıza mesafesi, cemaatin mensuplarına mesafesinden fazlaydı. Cemaat içinde yaşamanın en kolay yolu, onların hazır sundukları düşünceleri takip etmek olmalı. Gülen yaşayan ve cemaatini idare eden bir şahsiyet olduğu için ağırlığı bizim sadece kitaplardan gördüğümüz

Atatürk'ten fazladır. Bir de onun neredeyse peygamber gibi bir insan olduğunu sabah akşam dinliyorsanız, kim olursa olsun, politikacıların veya ahar eşhasın ona vaptığı vanlısları affetmezsiniz.

Akıbeti ne olacak merak ediyorum. En koyu *Tayyipçinin* bile partiye bağlılığı, ortalama cemaat mensubunun Gülen'e bağlılığı kadar değil. Erdoğan rahmetli olursa ortada (bugünkü manada) *Tayyipçi* kalmaz ama Gülen ahirete intikal ederse, onun öte dünyadan bile buraları idare ettiğine inananlar olacaktır. Bu insanların rehabilitasyonu nasıl olabilir?

Velakin bir noktadan sonra beni ilgilendirmez tabii. Memlekette ruh derdi çeken adam çok, Atatürk'ün Samsun'a yeniden çıkıp memleketi kurtarmasını umut eden bile varken, Gülen'in *manen* talebelerinin bazısını idare ettiğine inanan ve himmetleri katlamaya devam edenler olacaktır.

Gülerce ve sair *kopmaların* cemaate zarar vereceğini o sebeple düşünmüyorum. Ayıklar zaten şimdiye kadar en azından *tarafsız* noktaya geldi. Diğerleri için de, Allah taksiratlarını affetsin, yapacak bir şey yok. Ağzı laf yapan ve kendini dev aynasında görmeye devam ettiği anlaşılan bir ihtiyarın peşinde debelenmeye devam etsinler.

Dün Charles Stross'un bir blog yazısını okudum. Kainatta neden başka hayat gözleyemiyoruz? diye soruyordu. Demek ki hayatın kainatın başka yerlerine ulaşmasına engel bir filtre var, hayatın yayılmasını engelliyor ve bu sebeple 4.3 Milyar yıllık dünyamız henüz yok iken 9 Milyar yıl yaşında olan kainatta mevcut olması gereken hayatı filtreliyor.

.. _Charles Stross'un bir blog yazısını: http://www.antipope.org/charlie/blog-static/2015/04/on-the-great-filter-existentia.html

Bu filtre geçmişte kainattan bütün hayatı silmiş olabilir veya gelecekte silecek olabilir. Geçmişte sildiyse, diyelim 4 milyar yıl önce sildiyse, hayat yeniden başlıyor diyebiliriz. Gelecekte silecekse, yani bir şekilde hayatın tutunması mümkün değilse, bunun birkaç yolundan bahsetmiş Stross.

Söylediklerinin özetini verecek değilim. Sadece bu tartışmaları okudukça, kafam giderek bir simülasyonda yaşadığımız fikrine daha çok ısınıyor. Kainat neden bu kadar geniş ve neden kimse yok?

Ömrüm boyunca bu sorunun cevaplanacağını sanmıyorum. Ben bu genişliğin de, kainat dediğimiz şeyin de aslında bir simülasyon olduğunu ve gerçekte belki daha büyük, belki daha küçük bir kainatın içindeki bir bilgisayarda yaşayan bir program olduğumuza inanmaya devam edeceğim herhalde. Bu herşey yalan, what is the matrix lan? kafası değil, neticede anladığımız manada Fizik'in hala gerçek olduğunu ancak bütün Fizik kanunları ve onların sonuçlarının büyük bir bilgisayarda işlendiğine inanmaya devam edeceğim.

Bunun Allah'ın kainatı yaratması diye tefsir etmeye de devam edeceğim. Kainat neden boş? Aslında boş değil, bize boş intibamı vermek ve bu soruları sordurmak

için boş. Oraları merak edelim ve çok düşünelim diye. ve varoluş mucizesini idrak edelim diye.	Kendi küçüklüğümüzü
Varoluş krizini sadece Allah'ın zikriyle çözebiliyorum.	